

Видання започаткував
Віталій Шевченко

Оживає МИНУВШИНА

Творчість ічнянців

11-12

Друкарський двір Олега Федорова
Київ • 2021

УДК 94(477.51)
О-45

Редакційна колегія
серії видань з історії Ічнянського краю:
**Любов Вакуленко, Галина Гарчинська,
Тетяна Дорошенко, Валентина Карпенко,
Станіслав Маринчик, Віктор Моренець,
Надія Прочай, Микола Смілик,
Микола Терещенко** (заступник голови редколегії),
Тетяна Чумак (секретар редколегії),
Оксана Шевченко (в.о. голови редколегії)

Упорядники
**Тетяна Чумак, Наталія Черненко, Микола Терещенко,
Оксана Шевченко**

Збірник підготовлено за сприяння
Центру громадських ініціатив «Інформаційне суспільство»,
Історико-краєзнавчого товариства «Ічнянщина»
та Фонду Віталія Шевченка
З приводу придбання книжки звертатися
за електронною адресою: o_shevch@ukr.net

На обкладинці:
Дарина Даценко. Погляд на зірки
Соломія Сенченко. Квітне літо

О-45 **Оживає минушина**. Творчість ічнянців. Книга 11-12 / Упорядники
Т.Чумак, Н.Черненко, М.Терещенко, О.Шевченко. – К. : Друкарський двір
Олега Федорова, 2021. – 248 с.: іл.
ISBN 978-617-7955-37-4

У цій книзі опубліковано твори учасників конкурсів «Оживає минушина» (історія села, кулка, вулиці) та «Родина. Ічнянщина. Україна» (таланти школярів краю) 2019 та 2020 років. З-поміж історико-краєзнавчих досліджень, що заслуговують на безумовну увагу читачів, – архівні матеріали про розкуркулення на Ічнянщині; історія роду полковника УПА Костя Гімелерейка з Івангорода; розповідь про красавця Костянтина Самбурського. І ще традиційний розділ, присвячений завновнику конкурсів – Віталію Шевченку. Видання розраховане на істориків, краєзнавців, учителів, масового читача.

ISBN 978-617-7955-37-4

© Фонд Віталія Шевченка.
Оживає минушина. Книга 11-12. 2021

Ви тримаєте в руках видання, яке започаткував і близько десяти років поспіль видавав Віталій Шевченко – ініціатор поважного історико-краєзнавчого конкурсу «Оживає минушина» та засновник знаного на Ічнянщині конкурсу для талановитих дітей, що проводиться під егідою Фонду Віталія Шевченка, «Родина. Ічнянщина. Україна».

Віталій Федорович відомий як журналіст і політик. Але останні роки свого життя він присвятив тому, що подобалося йому з дитинства – написанню власних книг та дослідженню історії рідної Ічнянщини. І до цієї справи він долучав молодь.

Завдяки створеному ним Фонду Віталія Шевченка і співпраці з Центром громадських ініціатив «Інформаційне суспільство», редакцією районної газети «Трудова слава», Історико-краєзнавчим товариством «Ічнянщина», районним об'єднанням літераторів «Кришниця», ми маємо історію Ічнянщини в зібраних документах, досліджених, опублікованих розповідях і спогадах.

Віталія Шевченка немає серед нас. І тепер друзі й рідні продовжують справу, започатковану ним. Свідченням цього є те, що конкурси «Оживає минушина» та «Родина. Ічнянщина. Україна» продовжуються, а в збірнику вміщені твори учасників цих конкурсів.

Вірю, що справа вивчення історії Ічнянщини буде й надалі розвиватися і до неї долучатиметься дедалі більше людей.

Валентина КАРПЕНКО

Наталія ІВАНЬКОВА,
головний спеціаліст
архівного відділу
Прилуцької
райдержадміністрації

Розкуркулення та голод на Ічнянщині у 30-х роках ХХ століття

Однією з найбільш трагічних сторінок в історії України стали події початку 30-х років ХХ століття.

Із 1927 р. Радянський Союз узяв курс на індустріалізацію країни. Але бракувало коштів, сировини та робочих рук. Одержати все це можна було від селянства, що становило переважну більшість населення. Для побудови соціалізму в сільському господарстві необхідно було ліквідувати приватну власність на землю і перейти до колективного ведення господарства. У грудні 1927 р. на XV з'їзді ВКП(б) було прийнято рішення про проведення колективізації – примусового об'єднання індивідуальних селянських господарств у колективні (колгоспи, радгоспи, артіль).

Ідею створення колгоспів вороже сприйняла більшість українських селян. Сільське населення Ічнянщини не було винятком із загальноукраїнської картини: воно трималося за землю, використо-

увало усталені прийоми господарювання, було байдужим (якщо не вороже налаштованим) до планів докорінної перебудови країни на соціалістичних засадах.

Новою хвилею колективізації стало розкуркулення. Селян-власників адміністративними методами або засобами оподаткування примушували вступати в колгоспи. Заможних селян, які відмовлялися від вступу, оголошували куркулями, а незаможних – підкуркульниками. На кожний округ, район, сільраду, село спускалася рознарядка на необхідну кількість розкуркулених. У селах складалися списки господарств, які підлягали розкуркуленню. Загроза розкуркулення стала найбільш дієвим засобом змусити селян писати заяву про вступ до колгоспу. Як свідчать документи, розкуркулювали буквально за все: за невиконання хлібоздачі, несплату податків, штрафів, різних позик тощо. Непоодинокі приклади цього є й на Ічнянщині.

Так, житель с.Припутні Грищенко Павло Павлович за відмову вступити до колгоспу був занесений до списку куркулів. В особистому господарстві мав будинок під залізним дахом, клуню, два сараї, комору, хороший сільгоспінвентар, коня, корову, овець. Все це за несплату податків і невиконання підписки на державний займ було продано з торгів в 1930 році. Сам господар за постановою особливої наради при Колегії ДПУ УРСР «в порядку ліквідації куркульта як класу» був висланий на Урал з дружиною і чотирма дітьми, найстаршому з яких було 10 років. Там від голоду й тифу загинули чоловік, дружина і двоє менших дітей.

Житель с.Городня Воронько Іван Іванович був заарештований 15 лютого 1930 року за те, що «проводив антирадянську агітацію з метою дискредитації Радянської влади і ослаблення економічної могутності СРСР, виступав проти хлібозаготовок і розповсюдження займів індустріалізації». Постановою судової трійки при Колегії ДПУ УРСР від 25.05.30 р. був висланий на Північ з дружиною і чотирма дітьми.

Сім'я Сезька Антона Григоровича із с.Ольшана за своїм майновим станом теж була зарахована до куркулів. У господарстві були: будинок, комора, клуня, будівлі для домашніх тварин, вітряк, кобила, корова, теля, 2 свиней, качки, кури, сільгоспінвентар, домашнє майно. Під час розкуркулення господаря з дружиною й 10 дітьми вигнали з дому хто в чому був, не давши можливості хоч щось взяти з собою.

У м. Ічня проживав Дрофань Іван Степанович. До 1917 року мав міцне хліборобське

**Іван Степанович
Дрофань, м.Ічня,
дядько письменника
Анатолія Дрофаня**

господарство: хата, 20 десятин землі, 3 коней, 4 корови, дрібну худобу, птицю, вітряк, 2 клуні, сарай, комору, утримував найманого працівника. Під час революції частину господарства конфіскували, відібрали 10 десятин землі та засоби виробництва. У 1930 році родину вислано на Північ за те, що господар агітував проти колективізації, а майно продано за несплату податків.

І таких прикладів у нашому районі сотні.

На місцях намагалися виправдати таке самоуправство і всіляко замаскували дійсність. Селянину досить було елементарно запротестувати проти свавілля або в запалі обізвати крутим словом владу, як він зараховувався до антинародних елементів. Одноосібник з с.Ольшана Бідник Петро Васильович звернувся зі скаргою до голови Ради народних комісарів СРСР на безпідставне розкуркулення за невиконання непосильних заготівель, податків та позик. Відповідь прийшла на сільську раду. Що писалося в тому документі – невідомо, але вже вночі сім'ю прийшли виселяти. Місцева влада розпродала майно в рахунок штрафів та боргів, будівлі розібрала й вивезла.

На тлі організованого жаху створення колективних господарств «стало можливим і навіть легким». Вражає те, що такі дії в той час не вважалися незаконними – «ніяких перекирвань класової лінії не було». А те, що господарство зруйноване й люди вже ніколи не повернуться до хліборобської праці, нікого не хвилювало. Десятки тисяч українських селянських господарств припинили своє існування.

Ліквідація непу й сталінська аграрна політика були спрямовані передусім на те, щоб вилучити якомога більше хліба з колгоспних комор та в одноосібників для потреб держави. У вжиток міцно увійшло слово «план», який доводився до кожного колгоспу, села, двору як обов'язковий.

Для проведення ревізій та розкуркулення формувалися повітові волосні «трійки», «п'ятірки» в складі голів ревкомів та КНС, секретаря комуністичного осередку, військового та продовольчого комісарів, створювалися продовольчі наряди з голів волосних та сільських (виконкомів), КНС, військових комісарів. Вони проводили подвірні обшуки з конфіскацією хліба та будь-яких запасів їжі: сурхарів, картоплі, буряків, сала, солінь тощо.

У випадку, якщо селянин не мав змоги виконати покладені на нього зобов'язання, більшовицька влада конфіскувала і розпродувала все його майно, від хати до дрібних господарських речей, а також влаштувалися показові суди. Так, 27 жовтня 1930 р. газета «Комуніст» опублікувала подробиці судового процесу над «куркулями» с. Більмачівки тодішнього Бахмацького, а згодом Ічнянського району, які «злісно не виконували твердих завдань з хлібозаготівель, не сплачували с.-г. податку та самоподаткування». Хоча підсудні

стверджували, що хліба в них нема, покази упереджених свідків доводили інше: «Куркулі, обмолотившись, заховали зерно й відмовилися дати державі лишки та сплатити податки».

За результатами хлібозаготівельної кампанії запасів продовольства в селян не залишалося. Їхнє становище ставало дедалі злиднішим. У доповідній записці Бахмацького райвідділу ДПУ УРСР від 14.07.1933 р. знаходимо відомості про те, в якому стані опинилися наші села:

«В окремих селах велика кількість померлих за період з 1 січня по 13 липня 1933 р., а також велика кількість опухлих від недоїдання і не здатних працювати в полі.»

В с. Мартинівка, виконавши частково хлібозаготівлю, а в більшості при саботажу здачі хлібозаготівлі, сільський актив примусово вилучав хліб, окремі сім'ї залишилися без хліба і вимушені були голодувати. В результаті виснаження по селу померло 30 чол. колгоспників та 504 чол. по одноосібному сектору, з них бідняків 260, середняків 209, куркулів 35.

В період квітень, травень, червень щоденно помирало 30-40 чол., не було кому ховати і часто ховали не на кладовищі, а просто в садибах, а в окремих випадках у хаті. Були випадки, коли трупи лежали по 2-3 дні і собаки виїдали обличчя.

У Гордієнка Левка Йосиповича помер 11-річний хлопчик, якого поховали у дворі за метр до води. Також Тригуб Лактій поховав 6-річного хлопчика у дворі без реєстрації в сільській раді. З боку сільради немає обліку скільки померло в селі людей, де вони поховані, скільки є в даний час працездатних чоловіків.

В с. Більмачівка з 1 січня померло: одноосібників більше 200 чол., колгоспників в колгоспі «Фрунзе» 60 чол., «Шевченко» 32 чол., «Молотова» 7. Є багато опухлих і до роботи не зовсім придатних.

В цьому селі спостерігається масове знищення коней, худоби на їжу, мотивуючи тим, що краще вкрасти або зарізати свого коня, прожити до нового урожаю, ніж померти.

В с. Івангород становище маємо більш задовільне в колгоспах «Вільне життя», «1 Травня», «Шевченка», «Леніна». Інші 5 колгоспів знаходяться в дуже тяжкому становищі, особливо колгосп «Вороського», «Нова хвиля», «Молотова», де за період з 1 квітня до 10 липня померло з голоду 97 чоловік і опухло 103 чоловік. Серед одноосібників за той же час померло 140 чоловік, 300 опухлих, до роботи не здатних. Настрій як колгоспників, так і одноосібників по відношенню до Радянської влади негативний.

У сільраді із загальної кількості померлих зареєстровано 287 чол., з них 116 поховані з попом, а решта без людей і без попа. Є багато випадків, коли ховають без реєстрації і де попало. Це пояснюють

тим, що нічим годувати тих, хто буде ховати, а також тим, що немає можливості зробити труну.

Були випадки, коли помирали цілі сім'ї: Грушко Дмитро 4 чол., Гриценко Афанасій 5 душ та ін. Ставлення населення до того, що відбувається, байдуже. Характерно, що при похованні ніхто не плаче, навіть вважають непристойним плакати над покійником, при чому ждуть своєї черги, висловлюючись, що повинно залишитися не більше 1/4 всього населення. Що, мовляв, туди їм всім і дорога, що влада вирішила знищити людей, що нам тепер нічого не страшно. Серед окремих громадян є настрої, що якщо дождемся нового урожаю, то влада не дасть його нам, закриють млини, вимагатимуть негайної здачі хлібозаготівель.

В колгоспі Ворошилова були непоодинокі випадки, коли колгоспники кидали роботу і йшли з поля, бо не було чого їсти. Були випадки дуже низького виробітку. Так, наприклад, 9 липня бригада № 2 в складі 23 чол. обробила за день 0,62 га, при чому заявили: «Ми працювати не підємо, а хто піде, тому сапами голови розіб'ємо». Були випадки, коли застрільниками в розкладанні, а також в масовому вимаганні хліба були колишні червоні партизани або їхні жінки».

Масовий, штучно організований голод забрав життя мільйонів українських селян. На відзначення цієї трагічної сторінки української історії, згідно з Указами Президента Л. Кучми № 1310/98 та Президента В. Ющенка № 431/2007, кожну четверту суботу листопада в Україні вшановується День пам'яті жертв Голодомору.

Список

жертв політичних репресій,

складений за матеріалами комісії Ічнянської районної ради з питань поновлення прав реабілітованих

- Балабай** Антон Григорович 1892 р.н., м.Ічня, та його сім'я: дружина Варвара Петрівна 1898 р.н., діти Євдокія 1922 р.н., Клавдія 1928 р.н. розкуркулені у 1933 р.;
- Беба** Федот Максимович 1879 р.н., с.Бакаївка, розкуркулений у 1933 р.;
- Бережнюк** Давид Михайлович, с.Бакаївка, розкуркулений в 30-х роках;
- Биковець** Федір Матвійович 1877 р.н., м.Ічня, розкуркулений у 1937 р.;
- Богдановська** Анастасія Дмитрівна 1873 р.н., с.Максимівка, розкуркулена в 1931 р.;
- Бондареко** Хома Олександрович 1883 р.н., с.Гужівка, розкуркулений в 1931 р.
- Булига** Ірина Тихонівна 1875 р.н., с.Парафіївка, розкуркулений в 1933 р.;
- Величко** Іван Петрович, с.Щурівка, розкуркулений у 1930 р.;
- Власко** Петро Григорович, с.Гужівка, розкуркулений в 1933 р.;

- Власко** Семен Петрович, с.Гужівка, розкуркулений в 30-х роках, висланий до Сибіру;
- Гзиря** Олександр Андрійович 1900 р.н., с.Гмирянка, дружина Парасковія Іванівна 1900 р.н., розкуркулені в 1934 р.;
- Галляк** Данило Кіндратович, с.Дзюбівка, розкуркулений в 1933 р.;
- Гончаренко** Костянтин Андрійович, м.Ічня, розкуркулений в 1924р., висланий на Соловки;
- Гузь** Володимир Дмитрович 1873 р.н., с.Монастирище, в 1930 р. Постановою «особого Сесидання при коллегії ГПУ УРСР» ст.54-10 КК УРСР позбавлений волі на 3 роки;
- Гули** Федір Іванович 1902 р.н., с.Парафіївка, розкуркулений в 1939 р.;
- Данченко** Єфросинія Василівна 1883 р.н., с.Гужівка, розкуркулена в 1932 р.;
- Данченко** Матвій Гаврилович 1898 р.н., с.Гужівка, розкуркулений в 1930 р.;
- Денисенко** Василь Йосипович 1882 р.н., с.Більмачівка, розкуркулений в 1933 р.;
- Денисенко** Степан Трохимович 1886 р.н., с.Гужівка, розкуркулений в 1932 р.;
- Диллон** Василь Степанович, с.Вишнівка, розкуркулений в 1933 р.;
- Івбліта** Олександр Іларіонович 1907 р.н., м.Ічня, засуджений 24.05.1946 р. військовим трибуналом Київського військового округу за ст.54-1«б» КК УРСР, відбував покарання до 12.02.1956 р. в м.Солікамськ та м.Іркутськ;
- Іввала** Павло Артемович 1897 р.н., с.Воронівка, розкуркулений в 1933 р.;
- Івгородня** Анастасія Євдокимівна, м.Ічня, розкуркулена в 1930 р.;
- Івгородько** Петро Іванович, с.Іоужне, розкуркулений 1930 р.;
- Івдерій** Наталія Григорівна 1912 р.н., с.Шилівичі, засуджений 20.02.1945 військовим трибуналом Чернігівського гарнізону за ст.54-1«а» КК УРСР, відбував покарання до 10.05.1956 р. в ПТЛ с-ще Озерний Красноярського краю;
- Івлізний** Василь Митрофанович 1924 р.н., с.Сваричівка, засуджений 10.10.1945 р. військовим трибуналом військ НКВС Львівської області за ст.54-1«а» КК УРСР, відбував покарання до 23.12.1955 р.;
- Івбарацький** Дмитро Семенович 1884 р.н., с.Томашівка, розкуркулений в 1934 р.;
- Івнченко** Микола Іванович, с.Монастирище, розкуркулений в 1929 р.

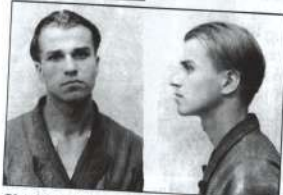

Івгородня (Івурса) Анастасія Євдокимівна, м.Ічня. 1901 р.

Зінченко Петро Миколайович 1904 р.н., с.Монастирище, розкуркулений в 1930 р., виселений до Тайшетського району Іркутської області;
Зозуля Федір Іванович, х.Лозове, розкуркулений в 1930 р., виселений до Тотемського району Вологодської області;
Золотар Василь Микитович, с.Гмирянка, розкуркулений в 1930 р.;
Зубенко Гаврило Калинович, с.Ковтунівка, розкуркулений в 1933 р.;
Іваненко Василь Терентійович 1903 р.н., м.Ічня, розкуркулений в 1935 р.;
Іванченко Євдоким Петрович, с.Припутні, розкуркулений в 1930 р.;
Іващенко Федір Андрійович, с.Іржавець, дружина Марія Гаврилівна розкуркулени в 1929 р., вислани до Вологодської області;
Івченко Федір Леонтійович, с.Гмирянка, розкуркулений в 1929 р.
Льченко Григорій Якович 1912 р.н., с.Верескуни, засуджений 09.10.1941 р. військовим трибуналом 267 дивізії 52 Армії Ленінградського військового округу за ст.59-10 ч.2, відбував покарання до 27.08.1949 р. на Уралі,
Іщенко Іван Остапович 1891 р.н., с.Гужівка, розкуркулений в 1930 р.;
Іщенко Павло Петрович, с.Гужівка, розкуркулений в 1933 р.;
Каплук Федот Васильович 1896 р.н., м.Ічня, розкуркулений в 1932 р.;
Карпенко Уляна Єпфанович 1881 р.н., с.Рожнівка, розкуркул. в 1932 р.;
Киричанський Микола Микитович 1900 р.н., с.Бакаївка, засуджений 10.10.1929 Постановою «Особого Совещания при коллегии ОГПУ ст.58-10 КК РСФСР», відбував покарання на Далекому Сході до 1935р.;
Киричанська Марфа Іванівна 1988 р.н, с.Бакаївка, розкуркул. в 1933 р.;
Кириї Микола Іванович 1904 р.н., с.Гмирянка, розкуркулений в 1932 р.

Кліш Симон Андрійович 1896 р.н., с.Бакаївка, розкуркулений в 1933 р.;
Клочко Василь Омелянович 1910 р.н., с.Парафіївка, розкуркулений в 1937 р.;

Клочко Микола Павлович, Парафіївка. Фото зі справи

60

Кобенко Махтей Іванович, с.Припутні, розкуркулений в 1930 р.;
Кобенко Микола Ігнатович 1904 р.н., с.Припутні, розкуркулений в 1933.
Коваленко Іван Юхимович, с.Гмирянка, розкуркулений в 1930 р.;
Коваленко Іван Петрович 1886 р.н., с.Гмирянка, дружина Уляна Семенівна 1893 р.н., розкуркулени 30-ті роки;
Коваленко Микола Григорович, с.Крупичполе, розкуркулений

в 1931 р., висланий до м.Тавда Свердловської області;
Коваленко Сергій Григорович 1890 р.н., с.Гмирянка, дружина Парасковія Іванівна 1893 р.н., розкуркулени в 1934 р.;
Коваль Йосип Никифорович, с.Власівка, розкуркулений в 1929 р.;
Ковтуненко Матвій Петрович 1878 р.н., с.Гмирянка, розкуркулений в 1930 р., виселений до Архангельської області;
Ковил Іван Євгенович 1904 р.н., с.Гмирянка, розкуркулений в 1932 р.;
Костенко Сергій Іванович, с.Дорогинка, 1901 р.н., розкуркулений в 1931 р.
Кот Данило Семенович, с.Мартинівка, 1911 р.н., розкуркулений в 1930 р.;
Котенко Семен Дем'янович, с.Хаски, розкуркулений в 1934 р.;
Кривобок Антон Семенович, с.Мартинівка, розкуркулений в 1937 р.;
Криворучко Григорій Ничипорович, с.Ольшана, розкуркулений в 1931р.
Криворучко Іван Ничипорович, с.Ольшана, розкуркулений в 1931 р.;
Крицька Палажка Йосипівна, с.Парафіївка, розкуркулена в 1930 р.;
Кубрак Василь Семенович, с.Томашівка, 1896 р.н., розкуркулений в 1937 р., виселений до Караганди;
Кубрак Василь Іванович, с.Бакаївка, 1899 р.н., засуджений 13.01.1932 р. Постановою колегії ГПУ ст.54-10 КК УРСР на 3 роки;
Кубрак Герасим Омелянович, с.Гмирянка, 1876 р.н., розкуркулений в 1932 р.;
Кубрак Іван Тимофійович, с.Гмирянка, 1928 р.н., розкуркулений;
Кубрак Кузьма Іванович, с.Бакаївка, 1892 р.н., розкуркулений в 1931 р.;
Кубрак Петро Ісакович, с.Бакаївка, 1892 р.н., засуджений в 1932 р. Постановою колегії ГПУ ст.54-10 КК УРСР на 3 роки;
Кубрак Семен Іванович, с.Дорогинка, розкуркулений в 1931 р.;
Кубрак Уляна Миколаївна, с.Городня, 1907 р.н., розкуркулена в 1932 р.;
Кубрак Фадей Іванович, с.Бакаївка, 1882 р.н., розкуркулений в 1934 р.;
Кузьменко Андрій Іванович, с.Вишнівка, розкуркулений в 1932 р. з батьками;
Кузьменко Іван Панасович, с.Вишнівка, розкуркулений в 1932 р. з батьками;
Куриленко Григорій Іванович, х.Кикали, розкуркулений, висланий на Північ
Куриленко Іван Демидович, х.Кикали, розкуркулений;
Куриленко Іван Петрович, х.Кикали, 1907 р.н., розкуркулений;
Куриленко Микола Степанович, с.Заудайка, 1914 р.н., розкуркулений в 1931 р., висланий до Свердловської області;
Куриленко Петро Григорович, с.Заудайка, розкуркулений;
Кутовий Арсентій Євдокимович, м.Ічня 1882 р.н., засуджений 26.04.1931 Постановою судової трійки при Колегії ГПУ УРСР ст.54-4 КК УРСР на 10 років;
Кухлевський Андрій Павлович, с.Монастирище, розкуркулений в 1931 р., виселений до Свердловської області;
Кушвид Григорій Якович, с.Томашівка, розкуркулений в 1929 р.;
Латохін Аврам Іванович, м.Ічня, розкуркулений в 1930 р.;

61

Ленець Прокоп Іванович, с.Щурівка, 1880 р.н., розкуркулений в 1931 р., виселений до Пермської області;
Лисенко Григорій Іванович, с.Ковтунівка, 1893 р.н., розкуркулений в 1933 р., виселений до Кемеровської області;
Литвин Іван Миколайович, с.Максимівка, 1906 р.н., розкуркул. в 1930 р.;
Литвиненко Гаврило Іванович 1901 р.н., засуджений в 1930 р.;
Литвиненко Прокоп Іванович, с.Грабів, 1899 р.н., розкуркул. в 1932 р.;
Литвиненко Федір Васильович, с.Хаснки, 1896 р.н., його батько Василь Якович, дружина Неоніла Іларіонівна 1895 р.н., дочка Горпина розкуркулени в 1929 р., виселені до Архангельської області;
Лішко Матвій Антонович, с.Шилівич, 1885 р.н., дружина Марина Омелянівна, син Микола 1921 р.н., дочки Надія 1925 р.н. та Олена Матвіївна 1930 р.н. розкуркулени в 1934 р.;
Лушук Макар Савелійович, х.Хаїха, 1913 р.н., розкуркулений в 1931 р., виселений до Свердловської області;
Лушук Григорій Ігнатович, с.Іценків, дружина Оксана Антонівна, дочка Пелагея 1915 р.н. розкуркулени в 30-ті роки;
Лях Іван Романович, с.Більмачівка, 1890 р.н., розкуркулений в 1933 р.;
Ляшко Степан Якимович, с.Монастирище, 1905 р.н., розкуркулений в 1937 р., висланий до Свердловської області;
Майдан Федот Андрійович, с.Заудайка, 1887 р.н., розкуркул. в 1934 р.;
Майстренко Семен Фадейович, м.Ічня, 1879 р.н., засуджений в 1930 р. Постановою колегії ГПУ ст.54-10 КК УРСР на 3 роки, виселений на Північ;

Мартиненко Мефодій Якович, с.Бакаївка, виселений в 1932 р.;

Маслов Василь Михайлович, х.Безбородьків, 1884 р.н., в 1930 р. засуджений Постановою судової трійки при Колегії ГПУ УРСР за антирадянську агітацію на 5 років, виселений до Архангельської області;

Майстренко Семен Фадейович, м.Ічня

Мельник Андрій Трохимович, с.Новий Поділ, 1884 р.н., розкуркулений в 1930 р.;

Мельник Андрій Трохимович, с.Крупичполе, 1885 р.н., розкуркулений в 1930 р.;

Микитенко Микола Іванович, с.Загін, 1902 р.н., розкуркулений в 1931 р.;

Микитченко Яким Юхимович, с.Грабів, 1892 р.н., розкуркулений в 1930 р., виселений до Сибіру;

Мізія Максим Антонович, с.Ольшана, розкуркулений в 1933 р.;

Мірошніченко Тихон Васильович, с.Томашівка, 1892 р.н., розкуркулений в 1937 р.;

Мищенко Трохим Васильович, с.Бакаївка, 1900 р.н., розкуркул. в 1935 р.;

Мовчан Йосип Андрійович, с.Більмачівка, 1905 р.н., розкуркул. в 1933 р.;

Мостовий Петро Митрофанович, с.Хаснки, розкуркулений в 1929 р.;

Мусянко Карло Григорович, с.Таранковщина, 1907 р.н., розкуркулений в 1932 р.;

Нагач Мирон Дмитрович, с.Верескуни, 1885 р.н., розкуркулений в 1932 р.;

Науменко Олександр Григорович, с.Івангород, 1886 р.н., розкуркулений;

Науменко Степан Данилович, с.Івангород, 1873 р.н., засуджений в 1929 р. Постановою колегії ГПУ ст. 58-10 КК на 3 роки, виселений на Північ;

Небеський Іван Симонович, с.Вишнівка, 1871, розкуркулений в 1931 р.;

Нестеренко Андрій Петрович, с.Монастирище, розкуркулений в 1933 р.;

Нестеренко Андрій Федорович, с.Сваричівка, 1908 р.н., розкуркулений в 1937 р.;

Нестеренко Пилип Григорович, с.Бурімка, 1899 р.н., розкуркулений;

Нестеренко Степан Корнійович, с.Буди, 1881 р.н., розкуркул. в 1930 р.;

Нечипорчук Омелян Потапович, с.Максимівка, 1874 р.н., розкуркулений в 1929 р.;

Носко Павло Іванович, с.Іваниця, розкуркулений в 1933 р.;

Носко Федір Олексійович, с.Іржавець, 1906 р.н., розкуркулений в 1931 р.;

Овчарик Антон Петрович, с.Бакаївка, 1875 р.н., розкуркулений в 1931 р.;

Однотько Анастасія Олександрівна, х.Однотьків, розкуркулена в 1930 р.;

Однотько Василь Олександрович, х.Однотьків, розкуркулений в 1930 р., виселений до Архангельської області;

Однотько Макар Васильович, х.Однотьків, 1890 р.н., розкуркул. в 1930 р.;

Однотько Михайло Павлович, с.Щурівка, 1893 р.н., дружина Олександра Савелійовича 1896 р.н., син Василь 1920 р.н., дочка Марія 1924 р.н. розкуркулени в 1933 р., виселені до Кемеровської області;

Однотько Олександр Федорович, х.Однотьків, 1879 р.н., дружина Уляна 1896 р.н., син Михайло розкуркулени в 1930 р.;

Однотько Яків Павлович, х.Однотьків, розкуркулений в 1929 р.;

Ододієнко Микита Сергійович, с.Щурівка, розкуркулений в 1930 р.;

Олешко Федір Іванович, с.Сваричівка, дружина Пелагея, діти Микола 1914 р.н., Федір 1918 р.н., Віталій 1921 р.н., Марія 1925 р.н., Віра 1930 р.н. розкуркулени в 1933 р.;

Олексенко Семен Федорович, с.Ольшана, розкуркулений в 1934 р.;

Остапенко Степан Омелянович, с.Івангород, 1902 р.н., засуджений до розстрілу в 1937 р. постановою судової трійки при Чернігівському облуправлінні НКВС за антирадянську діяльність;

Остапещ Костянтин Петрович, с.Дорогинка, 1892 р.н., розкуркул. в 1932 р.;

Павленко Парасковія Андріївна, м.Ічня, розкуркулений в 1930 р.;

Павленко Яким Панасович, с.Бурімка, дружина Марфа, діти Іван та Марія розкуркулени в 1930 р.;

Панченко Михайло Данилович, с.Крупичполе, 1883 р.н., розкурк. в 1930 р.
Педора Опанас Герасимович, с.Припутні, дружина Ольга Павлівна, діти Захар, Оксана, Олександра, Тетяна розкуркулені в 1930 р.;
Пелешук Лука Петрович, с.Рожнівка, 1890 р.н., дружина Ганна Павлівна 1897 р.н., діти Анастасія 1926 р.н., Іван 1920 р.н., Марія 1923 р.н., Микола 1918 р.н., Ольга 1929 р.н. розкуркулені в 1931 р.;
Пивовар Кирило Федотович, с.Ольшана, 1902 р.н., розкуркулений в 1930 р., виселений на Північ;
Підгайний Данило Пилипович, с.Бакаївка, 1892 р.н., розкуркул. в 1932 р.;
Підгайний Лазар Якович, с.Комарівка, 1892 р.н., розкуркулений в 1934 р.;
Плошко Максим Сильвестрович, с.Ольшана, 1878 р.н., розкуркул. в 1931 р.;
Половко Олександр Наумович, м.Ічня, 1883 р.н., розкуркулений в 1935 р.;
Помазан Никанор Григорович, с.Дорогінка, 1897 р.н., розкуркул. в 1930 р.;
Пономаренко Тимофій Іванович, х.Чорний, 1888 р.н., виселений 1933 р.;
Прокопенко Василь Кузьмович, с.Максимівка, розкуркулений в 1930 р.;
Прокопенко Пилип Васильович, с.Мартинівка, 1877 р.н., розкуркулений в 1932 р., виселений на Соловки, дружина Єфросинія Іванівна 1897 р.н. та син Гаврило 1927 р.н. залишилися в Мартинівці;
Прокопенко Іван Степанович, с.Мартинівка, 1885 р.н., розкуркул. в 1930 р.;
Прокопенко Марфа Павлівна, с.Максимівка, 1882 р.н., розкуркулена в 1933 р., вислана до Кемеровської області;
Прокопенко Омелян Миколайович, с.Мартинівка, розкуркул. в 1934 р.;
Проташук Григорій Оксентійович, с.Сезьки, у 1929 р. виселений на Соловки;

Балабай Федір Васильович.
 Заможний і авторитетний ічнянський козак з Камагли. Репресований більшовицьким режимом у 1931 р. Засланий на Донбас. Дружину з дітьми прихистила родина Андрія Федоровича Гузя, діда Миколи Федосійовича Терещенка

64

НКВС засуджений на 3 роки за ст.54-10 КК УРСР;

Прядка Антон Павлович, с.Монастирище, 1890 р.н., у 1933 виселений на Урал;
Риженко Марія Іванівна, м.Ічня, розкуркулена в 1932 р.;
Ришленко Микола Олексійович, с.Городня, 1892 р.н., дружина Катерина Тимофіївна 1894 р.н., діти Анастасія 1924 р.н., Василь 1918 р.н., Софія 1927 р.н. у 1930 р. розкуркулені, а в 1934 р. виселені до Архангельської області;

Харитина та Степан Йосіпович Гуріни, подружжя з Гузівки

Ролік Андрій Федорович, с.Ольшана, Парасковія Митрофанівна, Василь Андрійович розкуркулені в 1930 р.;
Ролік Марія Іванівна, с.Ольшана, 1910 р.н., розкуркулена в 1930 р.;
Ролік Павло Трохимович, с.Ольшана, 1904 р.н., розкуркулений в 1932 р.;
Рибчун Іван Петрович, с.Іржавець, 1884 р.н., Василя Данилівна розкуркулені в 1931 р.;
Сакун Михайло Петрович, с.Городня, 1932 р. розкуркулений;
Сакун Павло Петрович, с.Щурівка, 1903 р.н., розкуркулений в 1930 р., виселений до Вологодської області;
Сакун Петро Іванович, с.Щурівка, дружина Секлета Андріянівна, діти Галина, Дарія, Іван, Надія, Онисія, Павло розкуркулені в 1929 р., вислані до Вологодської області;
Сакун Софія Євграфівна, с.Щурівка, 1897 р.н. розкуркулена в 1930 р.;
Сакун Уляна Михайлівна, с.Щурівка, розкуркулена в 1929 р., виселена до Вологодської області;
Салта Андрій Якимович, м.Ічня 1869, р.н., дружина Зінаїда Федорівна 1879 р.н., діти Дарія 1901 р.н., Ніна 1917 р.н., Павло 1904 р.н., Петро 1908 р.н., Степан 1919 р.н., Уляна 1913 р.н., в 1930 р. виселені на Урал;
Севастьянов Лука Іванович, с.Припутні, 1887 р.н., розкуркулений в 1928 р.;
Селех Яків Вікторович, с.Припутні, розкуркулений в 1933р.;
Сенько Яків Семенович, с.Бакаївка 1870 р.н., 11.11.1930 Постановою Особого Сопещання при колегії ОГПУ засуджений на 3 роки, виселений до Чимкентської області;

Один з будинків, що відібрали в родини Федора Йосіповича Гуценка

65

Сердюк Максим Васильович, с.Парафіївка, 1890 р.н., в 1930 р. засуджений Постановою Особого Совещання при коллегії ГПУ УРСР за антирадянську агітацію, виселений на Північ;

Середя Данило Трохимович, с.Городня, розкуркулений в 1930 р.;

Сидоренко Андрій Іванович, с.Іваниця, розкуркулений в 1930 р.;

Скрипка Ігнат Трохимович, с.Андріївка, 1886 р.н., розкуркул. в 1932 р.;

Сластьон Іван Олексійович, с.Вишнівка, розкуркулений в 30-х рр.;

Сластьон Степан Іванович, с.Вишнівка, розкуркулений в 30-х рр.;

Сорокун Уляна Федорівна, с.Вишнівка, розкуркулена в 1933 р.;

Тарара Юхим Михайлович, с.Гужівка, 1891 р.н., розкуркулений в 1930 р.;

Тищенко Степан Іванович, с.Рожнівка, 1886 р.н., розкуркулений в 1933 р.;

Устименко Іван Кирилович, с.Мартинівка, 1895 р.н., розкуркулений в 1931 р., виселений до Свердловської області;

Хіст Олександр Михайлович, с.Ступаківка, розкуркулений в 30-х рр.;

Холод Степан Тимофійович та Домнікія Федотівна, с.Туркенівка, розкуркулені в 30-х рр.;

Хотінь Василь Степанович, с.Гмирянка, розкуркулений в 1930 р.;

Хотінь Іван Іванович, с.Гмирянка, розкуркулений в 1931 р.;

Христенко Кузьма Юхимович, с.Парафіївка, 1905 р.н., дружина Меланія Михайлівна 1905 р.н., діти Ніна 1927 р.н. та Олександр 1925 р.н. розкуркулені в 1931 р.;

Чешко Степан Федорович, с.Шилівичі, 1885 р.н., розкуркулений в 1930 р.;

Шингірій Катерина Іванівна, с.Монастирище, розкуркулена в 1933 р.;

Шуст Архип Омелянович, с.Припутні, 1879 р.н., та його син Шуст Василь Архипович в 1930 р. Постановою судової трійки при Колегії ГПУ УРСР засуджені за ст.54-10 КК УРСР на 5 років, вислані на Північ. Його дружина Пелагея Климентівна 1882 р.н. та діти Галина 1913 р.н., Григорій, Парасковія 1917 р.н., Юхим розкуркулені в 1930 р.;

Яцеленко Самуїл Романович, с.Парафіївка, 1876 р.н., розкуркулений в 1930 р.

*Будинки, які відібрала більшовицька влада в Івана
Калістратовича Ризсенка (ліворуч) та в купця Миколи Поторочі*